27. HADİS

BİRBİRİMİZİ SEVMEK İMANIMIZI GÜÇLENDİRİR

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ، قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
« لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا ، أَوَلَا أَدُلُّكُمْ
عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ: أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ »

Hadisin Türkçesi

Ebû Hüreyre radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

"Siz, iman etmedikçe cennete giremezsiniz; birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız. Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz bir şey söyleyeyim mi? Aranızda selâmı yayınız."[27]

Açıklamalar

Cennete sadece mümin olanların gireceği, Kur'an'ın bize öğrettiği en önemli itikâdî gerçeklerden biridir. Kur'an'dan öğrendiğimiz bir başka gerçek, Cenâb-ı Hakk'ın bu hususu peygamberleri vasıtasıyla bütün insanlara bildirmiş olmasıdır. Her peygamberin ümmeti içinde mümin olanlar vardır. Mümin denilince sadece Efendimiz Hz. Muhammed'in ümmetine mensup olanlar anlaşılmaz. Her toplumun içinde, o topluma gönderilen peygambere inanan insanlar olmuştur. Bunların her biri mümin diye adlandırılır.

Ancak Resûl-i Ekrem'in İslâm dinini tebliğinden sonra mümin kelimesi sadece Müslümanları ifade eder olmuştur. Çünkü yegâne hak din İslâm olup, bunun dışındaki dinlerin gerçek din ve Allah'ın hoşnut olduğu din kabul edilmeyeceği Kur'an'da açıkça beyan edilmiştir. Hz. Âdem aleyhi's-selâm'dan Resûl-i Ekrem Efendimiz'e kadar gelip geçmiş bütün peygamberler aynı ilâhî esasları ve itikâdî prensipleri tebliğ etmişlerdir. Cennet, kâfirlere haram kılınmıştır. "Cehennem halkı, cennet halkına: Suyunuzdan

27 Riyâzü's-Sâlihîn, Hadis No:849 (Müslim, Îmân 93. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Edeb 131; Tirmizî, İsti'zân 1; İbni Mâce, Mukaddime 6, Edeb 11)

Açıklamalar

veya Allah'ın size verdiği rızıktan biraz da bizim üzerimize dökün (ne olur)! diye seslendiler. Onlar da dediler ki: Allah, bu ikisini kâfirlere haram kılmıştır" [A'râf sûresi (7), 50] gibi âyetler bu gerçeği açıkça bildirir.

Müminler birbirinin kardeşidir. Bu kardeşlik, neseb kardeşliğinden daha önde kabul edilir. Bir anne ve babadan olan kardeşler nasıl birbirlerini severler ve himâye ederlerse, din kardeşi olan müminlerin de birbirlerini aynı şekilde Allah için sevmeleri ve himâye etmeleri gerekir. Sevgi, kuru bir sözden ibaret değildir. Seven ile sevilen arasındaki dostluk ve kardeşliğin pek çok gerekleri vardır. Sevginin bu gerekleri isteğe bağlı olmayıp yerine getirilmesi zorunlu şeylerdir. Bunlar, farz, vâcib veya sünnet ya da müstehap cinsinden şeyler olabilir. Dolayısıyla, müminlerin birbirlerine karşı yerine getirmeleri gereken vazifeler bu sevginin temelini oluşturur. Din kardeşlerine karşı görevlerini yapmayanlar sevginin gereklerini yerine getirmemiş, bu yüzden kâmil bir mümin olma vasfını elde edememiş olurlar.

Müminlerin karşılıklı selâmlaşmaları, özellikle aralarında selâmı yaymaları bu sevginin sebeplerinden biridir. Çünkü selâm, barışıklığın, dostluğun, karşılıklı konuşmaya ve anlaşmaya hazır oluşun ilk göstergesidir; böyle değilse bile gerçekte böyle olması gerektiğini çağrıştırır. Selâmı yaymak sevginin sebebi, sevgi imanın kemâlinin ve i'lâ-i kelimetullâhın yani Allah'ın dinini her şeyin üstünde tutmanın ve onu bütün yeryüzüne hâkim kılmak için var gücüyle çalışmanın sebebidir ki, bu gerçek müminliktir.

Hadisten Öğrendiklerimiz

1. Cennete mümin olanlardan başkası giremeyecektir. Her peygamberin ümmeti içinde mümin olup, cennete girecekler vardır. Ancak İslâm'dan sonra diğer dinlerin hükmü ortadan kalkmıştır.
2. Müminlerin birbirlerini sevmeleri dînî bir mecburiyettir. Karşılıklı sevgi gerçekleşmeden kâmil mümin olunamaz.
3. Sevgi, kuru bir sözden ibaret olmayıp gerekleri vardır. Sevginin gerekleri müminler arasında yerine getirilmesi icab eden vazifeleri hakkıyla yapmaktır.
4. Müminlerin aralarında selâmı yaygın hale getirmeleri sevginin önde gelen sebeplerinden biridir.